

Vergaderjaar 1987–1988

20 506

Wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 (herziening tariefindeling voedings- en geneesmiddelen)

Nr. 7

EINDVERSLAG

Vastgesteld 30 juni 1988

De vaste Commissie voor Financiën¹ heeft de eer omtrent dit wetsvoorstel als volgt eindverslag uit te brengen.

1. Algemeen

De leden van de P.v.d.A.-fractie waren met de staatssecretaris van oordeel, dat er geen reden is thans reeds wijzigingen in de tariefstructuur te bevorderen die op geen enkele andere grond zijn gebaseerd dan dat zij stroken met de EG-voorstellen. Voor de suggesties die zij in het voorlopig verslag hadden gedaan en in de lijn van deze voorstellen liggen hadden zij dan ook veelal tegelijk andere redenen. Ze spraken er hun verbazing over uit, dat de staatssecretaris deze in de memorie van antwoord zo gemakkelijk en snel naast zich neerlegt. De indelings- en afbakeningsproblematiek in de b.t.w.-sfeer was en is breder dan die met betrekking tot voedings- en geneesmiddelen. Wanneer de nu voorgestelde operatie alsnog op enkele punten wordt verbreed kan ook niet gesproken worden van «geïsoleerde maatregelen die voorbijzien aan het feit dat het bij die EG-voorstellen gaat om een totaalpakket met tariefverlagingen en -verhogingen» (memorie van antwoord, blz. 2). Als overigens ook de onderhavige maatregel dit kenmerk draagt behoeven geen budgettaire problemen op te treden en kan een verdergaande anticipatie er niet toe leiden dat te zijner tijd de aanpassing aan een nieuwe Europese b.t.w.-richtlijn wordt bemoeilijkt.

Deze leden verwezen naar de discussies die tussen regering en Kamer op eerdere momenten zijn gevoerd over de b.t.w.-heffing over arbeidsintensieve diensten alsmede naar hun nota daarover van enkele weken geleden (kamerstuk 20 563). Zij zouden het op prijs stellen daarop een reactie van de regering te ontvangen.

De leden van de V.V.D.-fractie hadden behoefte nogmaals op te merken, dat de ingangsdatum van 1 januari 1989 hun voorkeur heeft. Een ingangsdatum tijdens het kalenderjaar zou vermeden dienen te worden, ook al zou deze wet iets later dan 1 oktober 1988 in het Staatsblad worden geplaatst. In ieder geval zou er naar gestreefd dienen

¹ Samenstelling:

Leden: Joekes (VVD), voorzitter, Kombrink (PvdA), ondervoorzitter, Rienks (PvdA), Engwirda (D66), Van Amelsvoort (CDA), Wöltgens (PvdA), Van Muiden (CDA), Van Iersel (CDA), Schutte (GPV), Herfkens (PvdA), Van Rey (VVD), Hummel (PvdA), De Grave (VVD), Linschoten (VVD), Paulis (CDA), Vermeend (PvdA), Vreugdenhil (CDA), Vriens-Auerbach (CDA), Melkert (PvdA), Smits (CDA), Reitsma (CDA) en Van Rijn-Vellekoop (PvdA).

Plv. leden: Bolkestein (VVD), Ter Veld (PvdA), De Visser (PvdA), Wolffensperger (D66), G. Terpstra (CDA), Van Es (PSP), Schartman (CDA), De Leeuw (CDA), Leerling (RPF), Van Nieuwenhoven (PvdA), Beckers-de Bruijn (PPR), Van Otterloo (PvdA), Weisglas (VVD), Lauxtermann (VVD), Van de Camp (CDA), Pronk (PvdA), Frissen (CDA), Wolters (CDA), Van Traa (PvdA), Van Dis (SGP), Gerritse (CDA) en Verspaget (PvdA).

te worden om de plaatsing in het Staatsblad in dit geval te doen plaatsvinden voor 1 november 1988. Liever een voorbereidingsperiode van twee maanden en de ingangsdatum op de eerste dag van een kalenderjaar, dan een voorbereidingsperiode van drie maanden en een ingangsdatum tijdens het kalenderjaar.

Enige teleurstelling hadden deze leden over het antwoord betreffende de tariefharmonisatievoorstellen van de EG-commissie. De ingang die de regering heeft gekozen, om geen maatregelen te nemen die de Nederlandse situatie verder doen afwijken van de EG-voorstellen, zou naar hun mening een andere moeten zijn, namelijk de huidige voorstellen de EG-voorstellen zo dicht mogelijk te doen benaderen. Deze opmerking was met name bedoeld voor de alcoholvrije dranken, de zeep- en wasmiddelen en het huisdierenvoedsel en eventueel nog voorstellen die zij momenteel nog niet zouden kennen. De argumenten die de regering hanteert om de alcoholvrije dranken niet onder het lage tarief te laten vallen en de zeep- en wasmiddelen niet onder het hoge tarief spraken deze leden niet zo aan. Zij baseerden hun mening voor een belangrijk deel op de EG-voorstellen en vroegen de regering aan te geven waarom deze voorstellen nu niet gevolgd kunnen worden. Daarbij zouden ook de voorstellen van de EG-commissie op het terrein van de accijnzen moeten worden betrokken. Deze leden zouden gaarne willen vernemen of de regering op dit gebied al voorstellen heeft, bij voorbeeld ten aanzien van de suikeraccijns.

De leden van de fractie van D66 waren van mening, dat het wetsvoorstel ten doel heeft concurrentievervalsingen die het gevolg zijn van een verschil in tariefindeling tussen produkten met dezelfde aanwending weg te nemen. In combinatie met het gegeven van de te verwachten harmonisatievoorstellen van de EG in 1992 was dit voor hen reden hun bezwaar tegen een nieuwe verhoging van het lage b.t.w.-tarief met één procentpunt op te geven. Zij waren niet overtuigd door het antwoord van de regering dat voor de frisdranken en de diervoeders geen sprake is van concurrentievervalsing door de tariefindeling voor deze beide produkten.

2. Overheveling van produkten

Vruchtesappen en frisdranken

De leden van de C.D.A.-fractie onderkenden in het wetsvoorstel nog twee problemen van ernstige aard, waarvan het eerste is het buiten de overheveling laten van frisdranken, vruchtesappen en mineraalwaters, waarmede een bedrag is gemoeid van 160 miljoen gulden.

Deze leden wezen op de noodzaak voor harmonisatie in EG-verband, op aspecten van het alcoholmatigingsbeleid en de zware accijns- en omzetbelastingdruk als redenen om hoge prioriteit te hechten aan overheveling van frisdranken, vruchtesappen en mineraalwaters. Ook de concurrentievervalsing met siropen, de fraudegevoeligheid hiervan in de horeca en het zich in het lage tarief bevinden van de zuiveldranken zijn argumenten voor deze hoge prioriteit.

Met het oog op de budgettaire dekking voor overheveling van frisdranken, vruchtesappen en mineraalwaters en het zich elders in Europa in het normale tarief bevinden van zeep- en wasmiddelen zouden deze leden gaarne vernemen welke gevolgen het prijsindexcijfer ondergaat van de overheveling van frisdranken, vruchtesappen en mineraalwaters op de «opschoning» van zeep- en wasmiddelen.

Bij dit onderdeel vroegen de leden van de P.v.d.A.-fractie allereerst of zij de positie van de regering met betrekking tot het nieuwe EG-dossier

goed hadden begrepen als ze concludeerden dat ze geen bezwaren heeft ingediend of zal indienen tegen de toepassing van het verlaagde tarief op niet-alcoholische dranken. Zijn er lidstaten die dergelijke bezwaren wél hebben laten horen? In de memorie van antwoord deelt de staatssecretaris mee dat bij het door de horeca-exploitant zelf vervaardigen van dranken uit concentraten of siropen geen sprake kan zijn van oneigenlijk gebruik. De Algemene Nederlandse bond van frisdranken-fabrikanten en groothandelaren in dranken (BBM) stelt in een recente reactie evenwel dat het bekend is dat zich grote problemen voordoen ten gevolge van een accijnsverschil tussen gewone limonadesiropen en siropen die als basis voor de bereiding van frisdranken dienen. Deze zullen zich ook op b.t.w.-gebied gaan voordoen nu siropen onder het lage tarief gaan vallen en frisdranken niet. Deze leden zouden hierop graag een reactie ontvangen en tevens vernemen of het juist is dat het ministerie van Financiën in het verleden contact heeft gezocht met de BBM over de aanpak van de nu al bestaande problemen.

Wat betreft het alcohol-ontmoedigingsbeleid wezen deze leden erop, dat zij al in het voorlopig verslag te kennen hadden gegeven te streven naar een budgettair neutrale overheveling zonder compenserende accijnsverhogingen. Daardoor zou van een forsere prijsverlaging wel degelijk sprake kunnen zijn. Dat niet in alle gevallen alcoholvrije dranken de vervangers zijn voor alcoholhoudende staat vanuit deze invalshoek dan een positief effect toch niet in de weg? Kan terzake het oordeel van de Staatssecretaris voor Volksgezondheid worden ingewonnen en weergegeven?

De eerder genoemde BBM heeft erop gewezen dat de concurrentiepositie van frisdranken en dergelijke wordt verzwakt nu wordt voorgesteld siropen (nu reeds 10% van de markt vormend) weidranken en drinkyoghurts wel onder het lage tarief te doen vallen. Deze leden meenden dat een uitvoeriger reactie op dit punt is gewenst.

Deze leden achtten de argumenten voor het betrekken van frisdranken, mineraal- en bronwaters en vruchtessappen in de overhevelingsoperatie nog steeds sterker dan die ertegen. Of de budgettaire gevolgen nu of over enkele jaren genomen moeten worden maakt in beginsel niet veel uit en valt als bezwaar weg als nu reeds een min of meer neutrale operatie uitgewerkt kan worden.

De leden van de fractie van D66 waren niet overtuigd door het antwoord van de regering dat frisdranken in hun concurrentiepositie niet worden geschaad, wanneer zij worden ingedeeld in het algemene tarief. Deze leden waren dan ook van mening, dat er duidelijke redenen moeten worden aangevoerd op grond waarvan besloten zou kunnen worden om accijnsplichtige alcoholvrije dranken in het algemene tarief te plaatsen. Daarnaast verdient het aanbeveling om in het kader van de EG-voorstellen op het gebied van de accijnzen te bezien of de diverse accijnzen op frisdranken gehandhaafd kunnen worden in hun huidige vorm. Kan de regering duidelijk aangeven op grond van welke overwegingen deze produkten in het algemene tarief moeten worden ingedeeld, terwijl produkten met dezelfde aanwending in het lage tarief worden ingedeeld? Een verwijzing naar de bestaande situatie was voor hen geen goede argumentatie daar het wetsvoorstel juist is ingediend om onrechtvaardige verschillen weg te werken.

De leden van de S.G.P.-fractie stelden vast, dat de regering niet van plan is de vruchtessappen en andere alcoholvrije frisdranken onder hetzelfde tarief te brengen als dranken bereid uit melkprodukten. Ook nu weer legt de memorie van antwoord als belangrijkste argument op tafel het feit dat er geen afbakeningsproblemen op dit punt zijn. Is dat voldoende gewicht om deze voedings- en genotmiddelen niet onder het

lage tarief te brengen? Zal ook in het kader van de harmonisatie binnen de EG niet toch tot aanpassing moeten worden overgegaan? Deze leden vonden de afwijzing te mager beargumenteerd en vroegen dan ook om een betere.

Zeep- en wasmiddelen

De leden van de P.v.d.A.-fractie zagen gaarne alsnog aangegeven of deze middelen bij aanvaarding van de EG-voorstellen onder het hoge tarief komen te vallen. Is daartegen door lidstaten bezwaar gemaakt?

De regering erkent, dat er problemen zijn met de tariefstelling inzake vloeibare schuurmiddelen en allesreinigers. Waarom laat ze deze voortbestaan? Hoe zouden deze problemen moeten worden opgelost, wanneer de suggestie van deze leden niet wordt gevolgd? Deze vraag laat zich te meer stellen waar in de memorie van antwoord op een vraag van de G.P.V.-fractieleden wordt geantwoord dat plaatsing in het lage tarief tot nieuwe afbakeningsproblemen zou kunnen leiden. Welke is de opbrengst van plaatsing van deze middelen onder het normale tarief?

Huisdierenvoedsel

De leden van de P.v.d.A.-fractie meenden dat de achtergrond van de op dit onderdeel bestaande tariefverschillen een begrijpelijke is, namelijk dat geen onderscheid wordt gemaakt naar bestemming van vlees. De plaatsing van konijne- en kippevoer onder het lage tarief als veevoeder zagen ze gaarne toegelicht, zeker als dit voer alleen voor konijnen en kippen geschikt is. Hierdoor ontstaat immers wel een ongelijkheid onder voedsel voor huisdieren. Dat niet sprake is van een wezenlijke concurrentievervalsing, konden deze leden nog niet inzien, aangezien voedsel in blik en vleesvoedsel toch volop in de praktijk met elkaar concurreren en niet alleen maar aanvullen.

Deze concurrentie door substitutie ligt, gezien de reactie op de memorie van antwoord op de brief van de Nederlandse Vereniging van fabrikanten en importeurs van samengesteld voedsel voor kleine huisdieren dd. 24/1/1988, voor de hand. Dit aangezien de samengestelde diervoeders in belangrijke mate zijn samengesteld uit dezelfde slachtafvallen – vers of diepgevroren – die tegen laag tarief aan de consument worden verkocht. De overige argumentatie van de fabrikantenvereniging, bestond deels uit argumenten inzake ontduiking van de b.t.w.-wetgeving. Daarop wordt verder niet ingegaan. Kan dat alsnog gebeuren? In genoemde brief wijst de vereniging op grote fraudegevoeligheid. Dit onder andere in verband met van toepassing zijn van het lage tarief op veevoeder en het hoge tarief op samengesteld voedsel. Bepaalde vormen van samengesteld voedsel voor huisdieren lijken visueel op veevoeder. Wordt hier grote fraude voorzien en welke maatregelen worden hiertegen genomen? Is het niet aannemelijk dat de Europese Commissie door slechts te spreken over voedingsmiddelen bewust een plaatsing in het lage tarief voor ogen heeft?

Kan voorts worden uiteengezet of het tariefonderscheid voor voermengsels voor verschillende knaagdieren als bevredigend wordt ervaren in de uitvoeringspraktijk? Interpreteren deze leden de memorie van antwoord overigens correct als ze een spanning zien tussen het van toepassing zijn van de landbouwregeling alleen op het bedrijfsmatig fokken van tamme konijnen, terwijl een bredere categorie voer dan alleen voor konijnen onder het lage tarief valt? Zo ja, kan deze spanning worden verklaard?

De leden van de V.V.D.-fractie verkregen gaarne alsnog antwoord op de vraag in het voorlopig verslag welke EG-voorstellen op dit terrein reeds zijn gedaan en welke reactie de regering daarop heeft.

De leden van de fractie van D66 merkten op, dat de regering haar voorstel om verwerkt huisdierenvoedsel in het algemene tarief te laten baseert op het feit dat deze niet als substituut dienen voor verse vleesprodukten bij de supermarkt of slager. Heeft de regering in dit verband kennis genomen van de brief van de Nederlandse vereniging van fabrikanten en importeurs van samengesteld voedsel voor kleine huisdieren (24 juni 1988) waarin deze vereniging aantoont dat er in Frankrijk wel degelijk behoorlijke verdringingseffecten zijn? Waarom, zo vroegen deze leden zich af, zou er in Nederland dan geen substitutie bestaan tussen deze produkten? Is de regering op grond van dit onderzoek voornemens om deze produkten alsnog in het lage tarief te plaatsen?

3. Landbouwforfait

De leden van de C.D.A.-fractie beschouwden de gevolgen voor de handel in vee van het niet verhogen van het landbouwforfait als het tweede ernstige probleem in dit wetsvoorstel. Deze leden zouden gaarne het oordeel van de regering vernemen over een aanpassing, zoals bepleit door het Bedrijfschap voor de Handel in Vee. Zij vroegen aandacht voor het feit, dat de frictie voor de handel in vee van 1,14% het grootste deel in beslag neemt van de handelsmarge exclusief transportkosten.

De leden van de P.v.d.A.-fractie ontvingen graag een cijfermatig overzicht van de ruimte in het forfait over de afgelopen 10 jaar. Zagen deze leden het goed, dan bedraagt de gemiddelde ruimte over '84-'86 0,4%, na toepassing van de voorgestelde tariefsverhoging. De regering heeft de volle vrijheid het forfait enigszins te verlagen, ook als ze daartoe op basis van de EG-voorschriften niet verplicht is. Kan uiteengezet worden waarom daarvoor niet gekozen is? Moet niet een verschil tussen forfait en werkelijke voordruk worden opgevat als een stille subsidie aan de landbouw buiten de begrotingsverantwoording om? Waarom is per 1 oktober 1986 het forfait volledig aangepast? Was niet toen reeds een grote ruimte in het forfait aanwezig?

Wanneer komen de gemiddelde cijfers over 1985-1987 beschikbaar? En wat is de werkelijke voordruk uitsluitend op basis van de cijfers over 1986?

Hoe groot acht de regering het risico van navordering van de zijde van de Europese Commissie? Heeft deze nadere actie in het vooruitzicht gesteld?

Deze leden vroegen zich voorts af waarom hun voorstel om landbouw-werktuigen en landbouwdiensten naar het algemene tarief over te brengen niet wordt overgenomen. Dat de ruimte in het forfait is verminderd is een feit, maar geheel verdwenen is ze niet. Bovendien erkent de staatssecretaris, dat er sprake is van een tariefproblematiek, maar lost hij deze niet op. Overheveling zou in overeenstemming zijn met de voorstellen van de Europese Commissie, zodat op dit vlak geen problemen ontstaan. Aanpassing van het forfait zou de gesignaleerde problemen rond de veehandel in hoge mate doen verminderen. Deze leden vroegen wat de kosten zijn van een dergelijke aanpassing. Het Bedrijfschap voor de Handel in Vee reageerde per brief van 21 juni jl. op de memorie van antwoord. Deze leden leidden hieruit af, dat onder andere het antwoord dat aanpassing van het forfait in samenhang met overheveling van werktuigen en diensten naar het hoge tarief het verschil laag tarief-forfait wel zou doen verkleinen maar geen gelijkheid zou bewerkstelligen formeel weliswaar juist is, maar toch een verkeerde indruk achterlaat. Een verschil van 1,14% zou dan teruggebracht kunnen

worden tot 0,14% dat wil zeggen kleiner dan het nu is (0,26). Daarmee zou in hoge mate de druk van de ketel kunnen worden gehaald.

Dat het niet zonder meer in de rede ligt problemen in de veehandel weg te nemen door een maatregel te nemen in een andere sector kon door deze leden evenzeer worden onderschreven. De termen «zonder meer» zijn in hun ogen hier evenwel niet van toepassing. In de hiervoor besproken optie (waar voldoende zelfstandige argumenten voor de overheveling bestaan) is aanpassing van het forfait vanzelfsprekend. Het bedrijfsschap wijst er nog op dat de veehandel de problemen niet kan oplossen door deelname aan de b.t.w.-ondernemersregeling in tegenstelling tot hetgeen in de memorie van antwoord wordt gesuggereerd. Deze leden vroegen daarop een nadere reactie. Is het vermoeden niet gewettigd, dat in de op basis van het ontwerp voorziene situatie (en wellicht nu al) meer «gerommeld» zal worden met de b.t.w. dan geaccepteerd kan worden (middels bij voorbeeld bewuste administratieve fouten)? Zo ja, is het dan niet dringend geboden de problemen naar vermogen tenminste te verminderen?

Deelt de staatssecretaris de overweging dat een verhoging van het forfait een voordeel oplevert voor die boeren die naar verhouding minder met investeringen in werktuigen dan wel met landbouwdiensten te maken hebben, zodat de operatie zeker niet alleen nadelen oplevert voor de landbouw?

Hebben de leden van de V.V.D.-fractie het goed begrepen dat er naar aanleiding van de EG-voorstellen in de toekomst wel grote wijzigingen te verwachten zijn en is over die wijzigingen reeds overleg gevoerd met het landbouwbedrijfsleven; zo ja, wat was hun reactie? Zo nee, welke visie heeft de regering met betrekking tot het voorstel van de EG-commissie het algemeen tarief van toepassing te verklaren op landbouwwerktuigen en landbouwdiensten? Tevens vroegen deze leden aan de regering uitdrukkelijk nogmaals te bekijken of er voor de problemen kenbaar gemaakt door het Bedrijfsschap voor de Handel in Vee technische oplossingen zijn.

Wat betreft de positie van de veehandel hadden de leden van de fractie van de S.G.P. uit de memorie van antwoord (blz. 19 en 22) de indruk gekregen dat de problemen voor de veehandel het gevolg zijn van de b.t.w.-veehandelsregeling die door het overstappen op de ondernemersregeling konden worden opgelost. Is die indruk juist?

Ook deze leden verwezen daarbij naar de brief van het Bedrijfsschap voor de Handel in Vee. Daar is onder situatie b) duidelijk aangegeven, dat de veehandelaar die deelneemt aan de b.t.w.-ondernemersregeling bij aankoop van een veehouder/deelnemer aan de b.t.w.-landbouwregeling, en vervolgens verkoop aan een veehouder/deelnemer aan de b.t.w.-landbouwregeling, 1,14% extra b.t.w. moet afdragen aan de fiscus (aftrek 5,4%; afdracht 6,54%). Daardoor wordt de veehandel uitgeschakeld, evenals in situatie a) waarbij een veehandelaar/deelnemer aan de b.t.w.-veehandelsregeling vee koopt van veehouders die deelnemen aan de b.t.w.-ondernemersregeling (b.t.w.-verlies van $6,54 - 5,4 = 1,14\%$). Overstappen van de b.t.w.-veehandelsregeling naar de b.t.w.-ondernemersregeling of volledige afschaffing van de b.t.w.-veehandelsregeling lost dus de problemen niet op.

De leden van de S.G.P.-fractie brachten voorts terzake van het landbouwforfait het volgende onder de aandacht. In de memorie van antwoord is op blz. 20 aangegeven dat er slechts één reële oplossing aanwezig is voor het probleem van de veehandel, namelijk gelijke aftrekpercentages voor het b.t.w.-landbouwforfait en verlaagde b.t.w.-tarief. De regering deelt op blz. 18 mede waarom is afgezien van overbrenging van de landbouwmachines en werkzaamheden van de loonwerkers, van

het verlaagde naar het normale b.t.w.-tarief. Door niet-verhoging van het landbouwforfait is het probleem van de ruimte in het landbouwforfait opgelost.

Er is echter nog een ander probleem, namelijk het uiteenlopen van de aftrekpercentages van het b.t.w.-landbouwforfait en het verlaagde b.t.w.-tarief. Er wordt niet duidelijk uitgelegd waarom wordt afgezien van overbrenging van landbouwmachines en werkzaamheden van loonwerkers naar het normale tarief om dit probleem grotendeels op te lossen. Overbrenging van deze goederen en diensten naar het normale tarief is volstrekt logisch en geeft tevens een oplossing voor de afbakeningsproblematiek van landbouwmachines en werkzaamheden van loonwerkers (zie Vakstudienieuws Fiscaal recht dd. 12 september 1987 en memo Bedrijfschap voor de Handel in Vee dd. 19 mei 1988; bijlagen), zo meenden zij.

Waarom nu niet reeds inspelen op de voorstellen van de Europese Commissie en de landbouwwerktuigen en landbouwdiensten overbrengen naar het normale tarief? Daarnaast stelden zij de volgende vragen. Is het juist dat een belangrijke overweging om af te zien van deze overbrengingsoperatie is gelegen in een afspraak tussen het ministerie van Financiën en het Landbouwschap dd. juni 1987? Is overwogen dat, ingeval de overbrengingsoperatie doorgaat landbouwers die deelnemen aan de b.t.w.-landbouwregeling door verhoging van het b.t.w.-landbouwforfait een hogere vergoeding voor hun produkten ontvangen en daardoor reeds bij voorbaat worden gecompenseerd voor de overbrenging van landbouwmachines en werkzaamheden van loonwerkers naar het normale tarief? Op blz. 20 van de memorie van antwoord, zo zeiden deze leden, wordt aangegeven dat de problematiek voor de veehandel niet geheel wordt opgelost door overbrenging van de landbouwwerktuigen en werkzaamheden van loonwerkers. Huns inziens wordt de problematiek door de overbrenging geheel of nagenoeg geheel opgelost, aangezien de overbrenging 275 miljoen gulden oplevert, waardoor het b.t.w.-landbouwforfait met circa 1% wordt verhoogd. Deze leden wezen erop, dat de budgettaire lasten verbonden aan de verhoging van het forfait vermoedelijk meer dan goed gemaakt zullen worden door de hoge opbrengst van de verkoop van landbouwmachines en loonwerkersdiensten. Kunnen daarover overigens zo goed mogelijke schattingen worden gegeven? Met betrekking tot de opmerkingen over de zogenaamde technische oplossingen, besproken op blzz. 21 en 22 van de memorie van antwoord, wilden deze leden het volgende opmerken. Gaat ten aanzien van een apart tarief voor vee het argument dat afnemers worden geconfronteerd met twee forfaits wel op, aangezien alleen veehandelaren en slachterijen vee aankopen en andere afnemers overige landbouwprodukten aankopen? Zagen zij het goed dat deze oplossing slechts tijdelijk zou zijn in afwachting van invoering van de voorstellen van de Europese Commissie, waardoor de landbouwwerktuigen en de landbouwdiensten naar het normale tarief worden overgebracht? Het voorstel van invoering van een apart b.t.w.-tarief van 5,4% voor vee levert naar hun mening toch juist minder controle-problemen op en ook geen afbakeningsproblemen.

Met betrekking tot een vereveningsregeling erkenden deze leden dat deze oplossing extra administratiewerkzaamheden geeft.

4. Financiële en budgettaire effecten

Wat betreft de inboeking van de saldo-opbrengst van 90 miljoen in het zogenaamde Paaspakket maakten de leden van de P.v.d.A.-fractie een voorbehoud. Het stond voor hen geenszins vast dat langs deze weg de middelen voor een verlaging van de loon- en inkomstenbelasting werden verhoogd ten koste van de ruimte knelpunten in de b.t.w.-sfeer op te

lossen. Het gevolg hiervan zou bovendien kunnen zijn, dat bij de effectivering van de Europese b.t.w.-wetgeving (als die knelpunten alsdan zouden moeten worden opgelost) 90 miljoen minder beschikbaar is. Bovendien worden de tegen de in het voorlopig verslag gedane suggesties aangebrachte budgettaire bezwaren er niet geloofwaardiger door.

5. Artikelen

Artikel I, onderdeel C1 (post 6)

De leden van de P.v.d.A.-fractie constateerden dat de regering het feit dat homeopathische geneesmiddelen niet zijn onderworpen aan het toezicht van het College ter beoordeling van Geneesmiddelen als niet relevant terzijde schuift. Naar hun mening maakt dit voor de afgrenzing tussen homeopathische geneesmiddelen en andere middelen nog wel degelijk iets uit. Onder andere vroegen zij zich af of homeopathische geneesmiddelen wel onmiddellijk als zodanig te herkennen zijn, omdat over het algemeen geen erkenningsnummers erop vermeld zullen zijn. Ook kan het distributienet voor deze middelen nog wel afwijken van het net dat voor de «reguliere» geneesmiddelenvoorziening wordt gebruikt. Het ging deze leden er niet om een uitzonderingspositie voor bepaalde middelen te bereiken; zij waren slechts bevreesd voor afgrenzingsproblemen. Zij vroegen de regering nogmaals daaraan aandacht te wijden, te meer daar in de volgende alinea van de memorie van antwoord al duidelijk wordt, dat homeopathische «grondstoffen» die voor directe consumptie zijn bestemd niet onder de Wet op de geneesmiddelenvoorziening vallen. Deze leden erkenden dat deze determineringsproblemen niet altijd tot verschil in tarieftoepassing zullen leiden, maar zij wezen erop dat de regering in hun ogen iets te vaak woorden als «meestal» en «in het algemeen» gebruikt.

Volgens deze leden zijn de opmerkingen van de regering over het onderscheid tussen bloedplasma en bloedplasmaproduct in grote lijnen een herhaling van datgene wat in de memorie van toelichting daarover werd opgemerkt. Zij vernamen gaarne een duidelijk antwoord op de vraag hoe cryoprecipitaat en albumine in het kader van deze wet zijn te beschouwen, als bloedplasma of als bloedplasmaproduct?

Deze leden konden meegaan in de redenering van de regering dat het onderscheid tussen in vitro en in vivo-diagnostica en tussen inhalatiegassen voor medisch en ander gebruik geen problemen voor de tariefstelling op zou leveren.

Onder het voorbehoud dat de regering tijdig op de vragen en opmerkingen in dit verslag zal antwoorden, acht de commissie hiermee de openbare behandeling van dit wetsvoorstel genoegzaam voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Joekes

De griffier van de commissie,
Witteveen